

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. Τετάρτη. † Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἢ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.), Ἀμμούν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθένων καὶ ἀσκητριῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεῶν στυλίτου († 459). Μελετίου ὀσίου (τυπικὸν 1ης Σεπτεμβρίου, §§1-3).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε»· κοντάκιον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου».

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ ἡ α´ στάσις τοῦ «Μακάριος ἀνήρ». Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α´) καὶ τοῦ ὀσίου 6 (ἦτοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ἰδιομέλων – παραλείποντες τὸ α´ – ἔτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα μόνον τὰ τῶν δύο πρώτων στιχολογιῶν, ἀλλ´ εἰς τὴν α´ μετὰ τὸ κάθισμα «Ὁ καιροὺς καρποφόρους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ ἀρρήτω σύμπαντα» (κείμενον μετὰ τὴν ς´ ᾠδὴν ὡς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου)· εἶτα τὰ καθίσματα τῆς β´ στιχολ. ὡς ἀκριβῶς ἔχουν. Ἐν συνεχείᾳ (παραλειπομένου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου καὶ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ) ὁ ν´ ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς οἱ κανόνες ἅπαντες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ´ ᾠδὴν [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ

όσιου (ζήτηι αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναίου) χῦμα, καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ε΄ ὥδην τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ὡς ἑξῆς:

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,
ἦχος δ΄, «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπείρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύ τε παντουργικῇ διασῶζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσάγομεν, ἐντρόμῳς δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ, ἐν τῇ σήμερον ἐτησίῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ῥυσθῆναι δυσχεροῦς, ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσίσαις κρᾶζοντες περιόδοις· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον Κύριε.

Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὁ πάσης δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ τῆς Ἰνδίκτου «Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς» (βλέπε ἀνωτέρω). Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτ., «Παρακαλῶ πρῶτον πάντων» (Α΄ Τιμ. β΄ 1-7): Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. α΄ ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ΄ 16-22). «Ἄξιόν ἐστι». Κοινωνικὸν «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε· ἀλληλούια»· «Εἴδομεν τὸ φῶς».

2. Πέμπτη. Μάμαντος μάρτυρος (γ΄ αἰ.), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ († 595).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιε΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ΄ 23-δ΄ 5). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιε΄ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ε΄ 30-45).

3. Παρασκευή. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος († 302), Θεοκτίστου ὁσίου († 467). Χαρίτωνος μάρτυρος, Φοίβης διακόνου (α΄ αἰ.). Πολυδώρου νεομάρτυρος († 1794)· ἀνακομιδῆ τοῦ ἐν Αἰγίνῃ ἱ. λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως († 1920).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ΄ 8-21)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε΄ ἐβδ. Ματθ. (Μρ. ς΄ 45-53).

4. Σάββατον. Βαβύλα ἱερομάρτυρος († 251), Μουσεῶς προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμιόνης († 117) ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ ἀποστ. Φιλίππου· Ἱερουσαλήμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροῖα μαρτύρων· Ἀνθίμου ὁσίου τοῦ Κουρουύκλη τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1781).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιε΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. δ΄ 17-ε΄ 5)·
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιε΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ΄ 1-13).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἦχος πλ. β΄, ἑωθινὸν δ΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Καὶ τρόπων μέτοχος», Δόξα «Τοῦ προφήτου σου Μουσεῶς»· κοντάκιον «Ὡς εὐσεβείας κήρυκα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναιίου 3 «Χρῖσμα περικεείμενος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τοῦ προφήτου «Ἱερωσύνης νομικῆς», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ προφήτου «Ὡς καθαρὸς ἱερεὺς», Καὶ νῦν, «Ὡ θαύματος καινοῦ» (Παρακλητική, ἦχος β΄, Σάββατον ἑσπέρας).

Ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ἱερωσύνης στολισμόν», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α' στιχολογίας τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ τὴν εὐλογημένην»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου ἄνευ τῶν εἰρμῶν· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ μεσῳδίων τοῦ Μηναιίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ δ' ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», τοῦ προφήτου «*Ἀμέμπτως ἱεράτευσας*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Παρήλθον, μητροπάρθενε*».

Εἰς ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ δ' ἑωθινὸν «*Ὁρθρος ἦν βαθύς*», Καὶ νῦν, «*Υπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Ἰερωσύνης στολισμὸν*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμπαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον Κυρ. ιε' Μαθ., «*Νομικὸς τις προσῆλθε*» (Μτθ. κβ' 35-46).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἶδησις. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

6. Δευτέρα. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδόκτης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία, ἑορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεταί εἴσοδος. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν

γίαν κοντάκιον «*Ἰωακείμ και Ἄννα*». Ἀπόστολος: τοῦ ἀρχαγγέλου, 8 Νοεμ., «*Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος*» (Ἐβρ. β' 2-10). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὁ ἀκούων ὑμῶν*» (Λκ. ι' 16-21). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους*».

7. Τρίτη. Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σώζοντος μάρτυρος († 304).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· κοντάκιον προεόρτιον «*Ἡ παρθένος σήμερον και Θεοτόκος Μαρία*». Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις' ἑβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 11-21). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ις' ἑβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 5-16).

8. † Τετάρτη. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (τυπικὸν 8ης Σεπτεμβρ., §§4-6).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί*»· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον και Θεοτόκος*».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα τῆς ἐορτῆς ψάλλεται ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῶν. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἷς τε τὸν ἑσπερινὸν και τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τρίς. Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν, δυνάμει...*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰ βούλει, εἰς τὸ μετὰ τὴν γ' στιχολ. κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*». Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς, 8 Σεπτ., «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α' 39-49, 56). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τῶν κανόνων μόνον ἡ ὑπακοὴ «*Πύλην ἀδιόδευτον*» (καταλιμπανομένου τοῦ μεσσηδίου καθίσματος). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «*ὑπεραγία Θεοτόκε*» και ἐν τέλει «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*». Μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἐξῆς ἀντίφωνα:

Ἀντίφωνον α'

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ και πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.
**Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτήν ἐν Ἐφραθᾶ, εὐρομεν αὐτήν ἐν τοῖς
 πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
 Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
 Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...**

Ἀντίφωνον β΄

**ᾠμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ
 αὐτήν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
 σοι, ἀλληλούια.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

**Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χρι-
 στῷ μου.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

**Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίσατο αὐτήν εἰς κα-
 τοικίαν ἑαυτῷ.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

**ᾠδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. «Ἡ γέννησίς σου,
 Θεοτόκε...»**

**Ἦγάσε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. «Ἡ γέννησίς
 σου...»**

**Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννησίς
 σου...»**

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν
 ἀγίοις».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς
 σου, Θεοτόκε» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἰωακείμ καὶ Ἄν-
 να».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτ., «*Τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμῖν*» (Φιλπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

- 9. Πέμπτη.** Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης τῶν θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (431).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου ἄνευ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63). Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Σεπτ. 23 (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ις' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ' 24-30).

- 10. Παρασκευή.** Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμοδώρας τῶν μαρτύρων († 305-311).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 7-17)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. β' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. γ' 16-21).

- 11. Σάββατον πρὸ τῆς ὑψώσεως.** Θεοδώρας ὁσίας († 491). Εὐφροσύνου (θ' αἰ.) τοῦ μαγείρου, Εὐανθίας μάρτυρος. Ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Βάστα Ἀρκαδίας.

Συμψάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Αὐτονόμου, διότι αὐριον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου.

Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου– Σαβ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζητεῖ Σαβ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ., «*Σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις*» (Α' Κορ. β' 6-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ὃ ζητεῖ Σαβ. ζ' ἔβδ. Ματθ., «*Ὁ φιλῶν πατέρα*» (Μτθ. ι' 37-ια' 1).

- 12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ.** Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος († 313)· Κουρνούτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἰκονίου († γ' αἰ.)· Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας. Ἦχος βαρῦς, ἔωθινὸν ε'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθμὸν 2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμη ἐπιτελοῦμεν τῶν μητροπολιτῶν καὶ ἔθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου

Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμί-
ου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν
καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων (ποίημα τοῦ
ἀειμνήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν
ἰδιαίτερα φυλλάδι.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου*» κοντάκιον
«*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ*», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ
τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα «*Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις*» κ.λπ. 6,
Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις*», Καὶ νῦν,
«*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (τὰ
ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς δὲν λέγονται).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῶν ἀποστί-
χων τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε ἅπαντες, πιστοί*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Κατέλυσας τῷ σαυρῷ σου*», Δόξα, «*Ἡ
γέννησίς σου, Θεοτόκε*», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς
κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ
ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*»
τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ'
ἀντὶ θεοτοκίων ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ
ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τά-
ξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῆς
ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ἡ
παρθένος Μαριάμ*»· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ
τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρόν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέ-
ραν*», καὶ μετ' αὐτὴν φάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανό-
νων τῆς ἑορτῆς.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδός», καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἀγάλλονται τὰ πέρατα», «Ἀδάμ, ἀνακαινίσθητι».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α') «Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλίνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου», β') «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Αὕτη ἡμέρα Κυρίου», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μηνήματος» (ἡ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα ὡς ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (ἀλλ' εἰς τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα»·

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζῆτει Κυρ. κβ' ἐπιστ., «Ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γραμμασιν ἔγραψα» (Γαλ. ς' 11-18)· Εὐαγγέλιον Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ἰω. γ' 13-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

- 13. Δευτέρα.** Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεορτίος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορηγίου ἑκατοντάρχου (α' αἰ.). Ἱεροθέου ὀσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας († 1745).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε»· κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα».

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρόν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*». Ἀπόστολος: τῶν ἐγκαινίων, Σεπτ. 13, «*Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι*» (Ἑβρ. γ' 1-4). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουν. 29, «*Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας*» (Μτθ. ις' 13-19). «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου ἄλληλούα*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

14. † Τρίτη. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς Ϛ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν*», Δόξα, «*Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος*»· κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*».

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Σταυροῦ ψάλλεται ἅπασα ὡς ἀκριβῶς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων τοῦ ἐσπερινοῦ πλήρεις ἔχουν ὡς ἑξῆς: «*Ἦψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί*» καὶ «*Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς*». Τὸ ἀπολυτικίον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» ἐκ τρίτου εἰς τε τὸν ἐσπερινὸν καὶ τὸ «*Θεὸς Κύριος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψωσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...*».

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «*Σταυρόν χαράξας*»· ἢ θ' ὠδὴ τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ «*Μυστικός εἶ, Θεοτόκε*», «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἣχον δ' (ἅγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροὶ, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικῆς «*Ἄγιος ὁ Θεός*», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης ἰστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἠῤῥεπισμένῳ δίσκῳ

μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημιμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἴρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ὁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμίωντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α΄ ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρόν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρις ἠὺτρεπισμένον τετραπόδιον ἴσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία· ὀρθοί», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιατῶν κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Α΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χειρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρόν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α΄ ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῆ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν λέγων «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρόν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β΄ ἑκατοντάδος.

Γ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐτι

δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυριῶς ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλον τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλον «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ιδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ!» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α' Κορ. α' 18-24)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ἰω. ιθ' 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαί-
 ρετως «*Μυστικός εἶ, Θεοτόκε*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώ-
 που σου, Κύριε· ἀλληλουία*»· ἀντὶ τοῦ εἶδομεν τὸ φῶς «*Σῶσον,
 Κύριε, τὸν λαόν σου*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. *Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.*

2. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, τῶν κανό-
 των τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ τῆς ἑορτῆς. Ἐπίσης εἰς τὴν λειτουρ-
 γίαν ἄχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, εἰσοδικὸν «*Δεῦτε
 προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς*» καὶ *κοντάκιον*
 «*Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ σταυρῷ*».

- 15. Τετάρτη.** Νικήτα μεγαλομάρτυρος († 372). Φιλοθέου ὁσίου (ι' αἰ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίωνος Λαρίσης, Συ-
 μεῶν Θεσσαλονίκης († 1429), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ Κρητός (†
 1811).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου*»· κο-
 ντάκιον «*Ὁ ὑψωθεῖς*».

Εἰς τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μό-
 νον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις
 §§52-63).

Ἐν τῷ ἔσπερινῷ τῆς σήμερον γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται
 τὸ μέγα προκειμένον «*Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ*», μετὰ τῶν
 στίχων αὐτοῦ· ἀπολυτίκια «*Ὁ μάρτυς σου, Κύριε*», Δόξα, Καὶ
 νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἔβδ. ἐπιστ.
 (Ἐφεσ. γ' 8-21)· Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, 15ης Σεπτ., Τετ. γ'
 ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 16-22).

- 16. Πέμπτη.** Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου († 304).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμεορτάσιμος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἢ
 τοι εἰς τὸν ἔσπερινόν ἄνευ εἰσόδου καὶ εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ κα-
 ταβασιῶν καὶ ἄνευ μεγάλης δοξολογίας· εἰς τὴν λειτουργίαν
 Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 14-17)· Εὐ-
 αγγέλιον: μεθεόρτον, τὸ παραλειφθὲν τῆς 11ης Σεπτ., Τρ. ς'
 ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ' 19-36).

Εἶναι δυνατὸν ὅμως [εἰς τὸν ἔσπερινόν νὰ γίνῃ εἴσοδος], εἰς
 τὸν ὄρθρον [νὰ ψαλοῦν καταβασίαι, καὶ] μετὰ τοὺς αἶνους νὰ

παραλειφθῶν τὰ ἀπόστιχα καὶ νὰ ψαλῆ δοξολογία μεγάλη, ὁπότε εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκονται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 1-10), καὶ Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

17. Παρασκευή. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων († 137).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 17-25)· Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, τὸ παραλειφθὲν τῆς 13ης Σεπτ. (Ἰω. ι' 37-ια' 1).

Σημείωσις. *Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἱεροὺς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μάρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτης αὐτῆς φυλλάδος.*

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν ταῖς μάρτυσι λάμπεις Σοφία ἔνδοξε, καὶ στεφάνοις τῆς νίκης περικοσμεῖσαι λαμπροῖς· δι' ὃ ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμέν σε, ὅτι θυγάτρια σεμνὰ τῷ μαρτυρίῳ ὀδηγεῖς, Ἀγάπην Πίστιν Ἐλπίδα· μεθ' ὧν μὴ παύση πρεσβεύειν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

18. Σάββατον μετὰ τὴν ὕψωσιν. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου.

Ἐν τῷ ἔσπερινῷ δὲν γίνεται εἴσοδος. Ἐν τῷ ὄρθρῳ ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναιίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν· στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον*». Μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια [καὶ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰώνων], «*Σοὶ δόξα πρόπει*», ἡ (μικρὰ) δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰώνων ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφωμνίων αὐτῶν. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς*». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ ὑψωθεῖς*». Ἀπόστολος: Σαβ. μετὰ τὴν ὕψωσιν, Σαβ. ιβ' ἔβδ. ἐπιστ., «*Βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν*» (Α' Κορ. α' 26-β' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. δ' ἔβδ. Ἰωάν., «*Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσατέ με*» (Ἰω. η' 21-30). Κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

19. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ.** Τροφίμου, Σαββατίου και Δορυμέδοντος μαρτύρων († 276). Ἦχος πλ. δ΄, ἑωθινὸν ς΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεῖς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 6 καὶ μεθέορτα 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, μεθέορτον «Ἡ φωνὴ τοῦ προφήτου σου Μωυσέως» (19 Σεπτ.), Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Ὁ τετραπέρατος κόσμος» (19 Σεπτ.)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ΄ ἀντὶ θεοτοκίων ἀνά ἓν τῆς ἑορτῆς. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.)· ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Ἐν παραδείσῳ με τὸ πρῖν» (14 Σεπτ. μετὰ τὴν γ΄ ὥδην)· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Σταυρόν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ς΄ ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος», καὶ τῆς ἑορτῆς «Σταυρὸς ὁ φύλαξ» (βλέπε 14 Σεπτ.).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4, καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.) προσόμοια 3 «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α΄)

«Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί», β΄) «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς», Δόξα, τὸ ς΄ ἑωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμίων αὐτῶν ὡς ἐν τῇ α΄ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἄλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὕψωσιν, ζῆτει Κυρ. κα΄ ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος» (Γαλ. β΄ 16-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζῆτει Κυρ. γ΄ νηστ., «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Ματθ. η΄ 34-θ΄ 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄξιον ἐστίν».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

20. Δευτέρα. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († 118). Παρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος († 1804).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εισόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιη΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ΄ 25-32)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. α΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ΄ 19-22).

21. Τρίτη. Ἀπόδοσις τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 130)· Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», Δόξα «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

Εἰδησις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22ᾳ μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς. Εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ Ψαλτήριον, τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ, καὶ ἡ μετὰ τὴν δοξολογίαν τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίτου Σταυροῦ. Συναξάριον ἀναγινώσκεται τὸ τῆς 21ης τοῦ μηνός. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ὁ ἀναστάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὄρθρῳ σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εισοδικόν, ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς): Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιη' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 20-26)· Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τρίτης α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 23-δ' 1). Πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Ἑξαίρετως «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χορὴ τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς.

2. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προσασία»: ἐὰν τυχὸν ἐορτάζεται ἄγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὄρθρον «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

22. Τετάρτη. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης († 117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ († 320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§1-32. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιη' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. ε' 25-33)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15).

23. Πέμπτη. Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης ὁσίων († 109), Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου († 1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτσης († 1814).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἰσόδος. Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «Υγρὰν διοδεύσας» καὶ ὁ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου

«Προφήτα τοῦ Χριστοῦ»· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἐνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Σεπτ. 23, «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου» (Λκ. α' 5-25). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

24. Παρασκευή. Θέκλης μεγαλομάρτυρος, Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσσης» ἐν Κυθήροις. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαιτέρα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηνιαίου μετὰ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §2-30). Ἀπόστολος: τῆς μεγαλομάρτυρος, λγ' Κυρ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

Εἰδήσεις. 1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαιτέρα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ιζ' ἔβδ. (Μτθ. κε' 1-13).

2. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσσης, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμφάλλεται μετὰ τῆς ἁγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγινώσκειται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσσης ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασιῶν τοὺς εἰρμούς «Πεποικιλμένη τῇ θεῖᾳ δόξῃ», Ἀναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φιλιπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσσης.

Ἦχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἕσωμεν ἄσμασι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα».

25. Σάββατον. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιη' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 39-45)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 31-36).

26. † **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ΄**. † Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεών τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας (26.9.64) καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἰ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74). Ἦχος α΄, ἑωθινὸν ζ΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «*Ἐν σοί, μήτερον*»· κοντάκιον «*Τῆς ἄνω ζωῆς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἑσπέρια στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ στιχηρὰ προσόμοια 3 «*Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς*», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοδοκίον τοῦ ἡχου «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἀποστόλου.

ἈΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου*» (βλέπε Παρακλητικὴν, ἡχος πλ. β΄, Σαβ. ἑσπέρας).

ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Ἀπόστολε Χριστῶ τῷ Θεῶ*», Καὶ νῦν, θεοδοκίον «*Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ εὐαγγελιστοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «*Ἀπόστολε, Χριστῶ τῷ Θεῶ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν (ἀλλ΄ εἰς τὸ Καὶ νῦν τῆς α΄ στιχολογίας τὸ α΄ θεοδοκίον τοῦ ἡχου «*Τοῦ Γαβριήλ*»): εἶτα τὸ τῆς α΄ στιχολογίας κάθισμα τοῦ ἁγίου «*Σὺ υἱὸς ἐπεκλήθης*», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «*Ἀναπεσῶν ἐν τῷ σῆθει*», Καὶ νῦν, τὸ θεοδοκίον «*Παναγία παρθένε*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ´) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ· ἀπὸ γ´ ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χύμα, εἶτα τὸ μεσώδιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ κάθισμα μετὰ τοῦ θεοδοκίου· ἀφ´ ς´ κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος», τὸ ζ´ ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τὸν Κύριον», τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Βροντῆς υἱὸς γενόμενος» καὶ τὸ θεοδοκίον αὐτοῦ «Σταυρῶ τῷ τοῦ Κυρίου σου».

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ εὐαγγελιστοῦ προσόμοια 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α´) «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ», β´) «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα», Δόξα, «Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη», Καὶ νῦν, «Ἵπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Ἀπόστολε Χριστῶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτ., «Θεὸν οὐδεὶς ᾤωσις τεθέαται» (Α´ Ἰω. δ´ 12-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῶ» (Ἰω. ι´ 25-27, κα´ 24-25).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

27. Δευτέρα. Καλλιστράτου μάρτυρος († 304)· Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος († 1764).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιθ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Φίλιπ. α´ 1-7)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ´ 38-44).

28. Τρίτη. Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ († 350). Βαρονῆχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλip. α' 8-14).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 12-16).

29. Τετάρτη. Κυριακοῦ ὀσίου († 556). Πετρονίας μάρτυρος.

Τετάρτη. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλip. α' 12-20).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 33-39).

30. Πέμπτη. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ († 335). Ῥιψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἔβδ. ἐπιστ. (Φιλip. α' 20-27).
Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 12-19).